

ՍՈՒՐԲ ՖԱԿՈՐ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍ ՄԱՅՐ ԿԵՂԵՅԻ

ԾՆՈՒՄԻ ԱՌԱՋԻՆ ԿՐԻԱԿԻ
15 ՅՈՒՆԻՈՒՐ 2017

Կիրակնօրեայ Ընթերցումներ	Էջ	1
«Ուխտին Տապանակը» (24)	Էջ	2
Ծանուցումներ	Էջ	4

ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԷԻ ԳԻՐՔԷՆ (54.1-14)

Ուրախացի՛ր, Երուսաղէ՛մ, դու՛ն՝ ամուլդ, որ չէիր ծնաներ. ցնծութեամբ երգէ եւ աղաղակէ, դու՛ն որ չէիր երկներ, որովհետեւ դու՛ն, ամլութեան պատճառով Լքուածդ աւելի շատ զաւակ պիտի ունենաս քան ամուսին ունեցողը, - կ'ըսէ Տէրը: Ընդարձակէ՛ վրանիդ տարածութիւնը, ընդլայնէ՛ պատերը, տեղ մի՛ խնայեր. չուանները երկարէ, ցիցերը ամրացուր, որովհետեւ ամէն ուղղութեամբ պիտի տարածուիս շուտով, քու սերունդդ ազգերու պիտի տիրէ եւ անոնց Լքած քաղաքները պիտի շինէ ու լեցնէ: Մի՛ վախնար, այլեւս ամօթով պիտի չմնաս. մի՛ ամչնար պիտի չնախատուիս. ամլութեանդ յաւիտեանական ամօթը պիտի մոռնաս, այրիութեանդ նախատինքը բնաւ պիտի չյիշես, որովհետեւ Ստեղծիչդ քեզի ամուսին պիտի ըլլայ. Ան՝ որուն անունն է՝ ԵՐԿՆԱՅԻՆ ԶՕՐՔԵՐՈՒ ՏէՐ, Իսրայէլի սուրբ Աստուածը՝ որ պիտի փրկէ քեզ եւ ամբողջ աշխարհին ալ Աստուածը պիտի կոչուի: Լքուած եւ վշտահար կին մը չէի՞ր, կամ մերժուած նորահարս մը չէի՞ր, երբ Տէրը քեզ կանչեց: Արդ, Աստուած կ'ըսէ. «Թէպէտ կարճ ժամանակ մը քեզ Լքեցի, բայց ողորմութեամբ եւ սիրով քեզ պիտի ընդունիմ: Բարկութեան պահուն կարճ ատեն մը երես դարձուցի քեզմէ, բայց յաւիտեանական սիրովս պիտի գթամ քեզի, - կ'ըսէ Տէրը, փրկիչդ: «Ինչպէս ժամանակին ջրհեղեղէն ետք Նոյին երգում ըրի՝ այլեւս բնաւ երկիրը չպատժել ջրհեղեղով, նոյնպէս ալ հիմա կ'երգնում որ բարկութեամբս պիտի չպատժեմ քեզ: Լեռները կրնան կորսուիլ եւ բլուրները չքանալ, բայց ողորմութիւնս անպակաս պիտի ըլլայ քու վրայէդ, խաղաղութեան ուխտս անսասան պիտի մնայ, - կ'ըսէ ողորմած Տէրը: Ո՛վ Երուսաղէմ, փոթորիկէն զարնուած անմխիթար տառապեալ, հաշտութիւն պիտի ընեմ հետդ, որպէսզի մխիթարուիս. ահա ես քու հիմերդ շափիւղայ քարերով պիտի դնեմ, պատերդ՝ կարկեհան քարերով, աշտարակներդ կարմիր յակինթներով պիտի կանգնեմ, դռներդ՝ բլուրեղէ, եւ շուրջդ պարիսպ պիտի քաշեմ ընտիր եւ թանկագին քարերով: Բոլոր որդիներդ Աստուծմէ ուսած պիտի ըլլան, զաւակներդ մնայուն խաղաղութիւն պիտի վայելեն, եւ դու՛ն արգարութեան մէջ պիտի հաստատուիս»:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ
ՏԻՄՈԹԷՈՍԻ ԳՐԱԾ ՆԱՄԱԿԷՆ
(1.1-11)

Ես՝ Պօղոս, որ Քրիստոս Յիսուսի առաքեալն եմ մեր փրկիչ Աստուծոյ եւ մեր յոյսը եղող Քրիստոս Յիսուսի հրամանով, քեզի կը գրեմ, հաւատքի հարազատ որդիս, Տիմոթէոս: Թող Հայրն Աստուած եւ մեր Տէրը Քրիստոս Յիսուս շնորհք, ողորմութիւն եւ խաղաղութիւն պարգեւեն քեզի:

Երբ Մակեդոնիա կ'երթայի, խնդրեցի որ Եփեսոս մնաս եւ խօսիս քանի մը հոգիներու, որպէսզի դադարին սխալ վարդապետութիւններ ուսուցանելէ եւ չզբաղին սկիզբ ու վերջ չունեցող առասպելներով եւ ազգահամարներով, որոնք վէճերու դուռ կը բանան, փոխանակ օգնելու մարդոց հաւատքին ամրապնդման եւ Աստուծոյ փրկութեան ծրագրին իրականացման: Գերազոյն պատուիրանը սէրն է. անարատ սրտէ, մաքուր խղճմտանքէ եւ անկեղծ հաւատքէն բղխած սէրը: Շատեր այս պատուէրը մոռցած, դատարկ վիճաբանութեանց մէջ մտնելով մեզի Օրէնք սորվեցնելու ելեր են, մինչդեռ ո՛չ իրենց խօսածը գիտեն, ոչ ալ Աստուծոյ Օրէնքը որուն մասին այնքան վստահութեամբ կը ճառեն:

Գիտենք թէ Օրէնքը լաւ է՝ երբ պէտք եղած ձեւով գործադրուի: Սակայն գիտենք նաեւ թէ օրէնքը արդարեւորեւ համար դրուած չէ, այլ՝ անօրէններուն եւ անհնազանդներուն, ամբարիշտներուն եւ մեղաւորներուն, սրբութիւնները ոտնակոխ ընողներուն ու պիղծերուն, հայր եւ մայր անարգողներուն, մարդասպաններուն, պոռնկութիւն ընողներուն, արուագէտներուն, մարդ առեւանգողներուն, ստախոսներուն, սուտ երգում ընողներուն, եւ բոլոր այն արարքներուն համար, որոնք հակառակ են իմ տուած պարկեշտութեան պատուէրներու. պատուէրներու, որոնք համաձայն են երանելի Աստուծոյ փառքը պատմող Աւետարանին, որ ես հաւատարմօրէն քարոզեցի եփեսացիներուն:

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆԷՆ
ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԻ
(2.1-11)

Յիսուսի Գալիլիա հասնելուն երրորդ օրը Հարսանիք մը կար Կանա քաղաքին մէջ, եւ Յիսուսի մայրը հոն էր: Յիսուս եւ իր աշակերտներն ալ հրաւիրուած էին հարսանիքին:

Երբ գինին պակսեցաւ, Յիսուսի մայրը իրեն

ըսաւ. «Գինի չունին»: «Մա՛յր, ինծի այս մասին ըսելու պէտք չունիս», պատասխանեց Յիսուս, «իմ ժամանակ տակաւին չէ հասած»: Սակայն իր մայրը ըսաւ սպասաւորներուն. «Ինչ որ ըսէ ձեզի, կատարեցէ՛ք»:

Հրեաներու մաքրուելու սովորութեան համաձայն հոն քարէ վեց կարասներ կային, որոնցմէ իւրաքանչիւրը ութսունէն հարիւր լիգր կ'առնէր: Յիսուս ըսաւ սպասաւորներուն. «Կարասները ջուրով լեցուցէ՛ք»: Եւ սպասաւորները լեցուցին մինչեւ բերան: Յետոյ ըսաւ անոնց. «Հիմա առէ՛ք եւ մատակարարին տարէ՛ք»: Անոնք ալ տարին:

Մատակարարը համտեսեց գինիի փոխուած ջուրը, բայց չգիտցաւ թէ ուրկէ էր. թէեւ սպասաւորները, որոնք ջուրը լեցուցած էին, գիտէին: Այն ատեն մատակարարը փեսային ըսաւ. «Ամէն մարդ նախ ընտիր գինին կը հրամցնէ, իսկ երբ գինովնան, այն ատեն՝ հասարակը, մինչ դուն ընտիր գինին պահեր ես մինչեւ հիմա»:

Յիսուս իր այս առաջին հրաշքը կատարեց Գալիլիայի Կանա քաղաքին մէջ: Հոն ան իր փառքը յայտնեց, եւ աշակերտները հաւատացին իրեն:

«ՈՒՒՏՏԻՆ ՏԱՊԱՆԱԿԸ»

ԿԻՐԿՈՂ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԵԱՆ
ՄԻՍԷ ԱՆԱԹԻՒԱՍ
ՓՈԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

ԳԱՌՆԻԿ ԱՒ. Ք. Գ.

ԱՌԱՋԻՆ ՀՆԳԱՄԵԱՆ

4

1899-ի Մայիսին, երբ սկսած էր «Լուծուելու կերպարանքն առնել» նոր Կաթողիկոսի ընտրութիւնը, առանց նայելու թէ Մայրավանքն ու միաբանութիւնը նիւթապէս անձուկ վիճակ մը ունէին, շրջաբերականով մը կոչ էր հրապարակուած, որ ծնողներ իրենց տղաքը արձանագրեն³⁰⁷ յետ երկար սպասման վերաբացուող դպրանոցը³⁰⁸:

Մկրտիչ Կաթողիկոսի ջանքերով Մայրավանքին մէջ դպրանոց մը բացուած էր 1883-ին: Նիւթական

գործառնութիւններու մէջ իր ճարպիկութեամբ՝ ան մինակը պահած էր զայն. դպրանոցը դիմացած էր գրեթէ տասը տարիներ³⁰⁹, եւ առաջին տարուայ աշակերտներէն եօթն սարկաւագացած էին, յետոյ եօթէն երեքը՝ կուսակրօն քահանայութիւնը ընդունած: Դպրանոցը փակուած էր 1892-ին: Երկու տարի վերջն ալ Մկրտիչ Կաթողիկոս վախճանած էր: Ծերունի Տեղապահը՝ Կիրակոս Եպս. Բէքմէզեան «քանի մը միաբաններով ստոյղկեան համբերութեամբ կէս կուշտ կէս անօթի՝ սեւ ստուերներու պէս» Մայրավանքին ամայութեան մէջ մնացած էր³¹⁰:

1899-ի Սեպտեմբերին, Ատանայէն 2, Մարաշէն 2, Կիւրինէն 3, Եօզղատէն 2, Մալաթիայէն 1, Այնթապէն 2, Սիսէն 2, Եէրէպագանէն 2, Չորք Մարզպանէն 1 եւ այլ տեղերէ տղաք հաւաքուած էին, ընդամենը՝ 18-20³¹¹: Դպրանոցին տեսուչ նշանակուած էր Հրանդ վրդ. Կարօյեան (ապա՝ Եղիշէ կոչուած եւ բարձրացած մինչեւ արքեպիսկոպոսութիւն): Երկրորդ տարեշրջանին համար՝ տեսուչն էր աշխարհական մը՝ Եսայի Փոլատեան: Երրորդ եւ չորրորդ տարեշրջաններուն՝ Մեսրոպ վրդ. Ամատունի³¹²:

Սահակ Կաթողիկոս 1903-ի իր Տեղեկագրով որոշ մանրամասնութիւններ փոխանցած է աշակերտներուն սնունդին, հագուստ-կապուստին եւ բնակութեան պայմաններուն մասին³¹³: Եւ յայտնած, թէ չդիմանալով անոնց «խեղճ եւ անհանդուրժելի վիճակ»ին, գանոնք «ցրուելը պահելէն շատ աւելի օգտակար» դատած է³¹⁴: Ուստի ցրուած՝ յուսալով, որ «եթէ ազգը հաւատարիմ մնայ իւր խոստման եւ պէտք եղած աջակցութիւնը չզլանայ», շատ մօտ ապագայի մէջ պիտի վերաբանայ դպրանոցը, այնպիսին՝ որ «բառին լիուրի նշանակութեամբ» դպրանոց մը ըլլայ³¹⁵:

Դպրանոցը պէտք մըն էր Կիլիկիոյ համար, որովհետեւ անիկա «հոգեւոր ու կրթական արժանաւոր պաշտօնէից չգոյութենէն կը տառապէր»³¹⁶: Կաթողիկոսին ջանքերը բազմապատկուեցան, բայց չպսակաւորուեցան մինչեւ 1906, երբ ըստ վերջին փափաքին³¹⁷ հօտին լուծմաներով կարողացաւ «քսան ժառանգաւորներ պատսպարելու չափ համեստ շէնքի մը ձեռնարկել եւ Տեառն յաջողութեամբ ի գլուխ հանել»:

Անոր ջանքերուն իբր բարոյական ուշադրաւ սատար՝ կարեւոր հրապարակում մըն էր Բաբգէն ծ. վրդ. Կիւլէսէրեանի յօդուածը «Լոյս» շաբաթաթերթին մէջ³¹⁸:

Բաբգէն ծ. վարդապետ նախ հրաւիրած է Կիլիկիոյ հարուստներն ու միջին դասակարգը, որ նիւթապէս օգնեն Աթոռին բարեկարգութեան համար: Ապա հրաւիրած է Հայ եկեղեցւոյ զաւակ բոլոր հարուստները: Թէեւ չէ գրուած՝ բայց հասկնալի է՝ որ նաեւ միջին դասակարգը նկատի ունեցած է: Եւ «հաստատութիւններու եւ նպատակներու» իրականացման համար բարերարութեան կարեւորութիւնը

չեչտելէ ետք, փափաքած է ցուցնել հաստատութիւն մը, «ուր տրուածը կարծուածէն աւելի իրական արդիւնքներ յառաջ կը բերէ»։ անիկա Կիլիկիոյ Դպրեմանքն է։

Դպրեմանքը Աթոռին «ամենէն կարեւոր եւ ամենէն օգտակար մէկ ճիւղն է», քանի որ անոր «շնորհիւ միայն կրնայ բարեկարգ վիճակ մ'ունենալ Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութիւնը եւ ներկայանալ ազգին առջեւ իր պարտաւորութեան լման արտայայտութեան մէջ։ Վասնզի Կիլիկիոյ Դպրեմանքն է՝ որ Աթոռը ներքնապէս պիտի ուժաւորէ, պիտի լուսաւորէ. անկից է որ եկեղեցւոյ պաշտօնէութիւնը պիտի առնէ իր ծնունդն ու սնունդը, անկից է որ կրթութեան եւ դաստիարակութեան պաշտօնեաները պիտի երթան Կիլիկիոյ քաղաքներուն, գիւղերուն, աւաններուն մէջ կրթելու եւ դաստիարակելու համար ժողովուրդին զաւակները»։

Բարգէն ծ. վարդապետ Դպրեմանքը ուզած է տեսնել ոչ թէ իբր գուտ կղերանոց մը, այլ «կեդրոնական հաստատութիւն մը երկրորդական ուսման», ուր աշակերտողները ըլլան «ամէն կերպով յարմար հրապարակային պաշտօնէութեան. ըլլայ եկեղեցւոյ մէջ, ըլլայ դպրոցի մէջ»։

Կը տեղեկացնէ, թէ Սահակ Կաթողիկոս Կ. Պոլիս գտնուած միջոցին, իրեն յանձնարարած է ուսումնական ծրագիր մը պատրաստել ապագայ ուսումնարանին համար։ Ինք պատրաստելով՝ ղրկած է Կաթողիկոսին, որ պատասխանած է։ Այն պատասխանէն. «Մեր գլխաւոր մտածումն եղած է սկիզբէն ի վեր եւ պիտի ըլլայ արժանաւոր ուսուցչաց հայթաթութեամբ, քանի որ միջոցներ կը պակսին արժանաւոր վարձատրութեան։ Առանց սնունդի խնդրով զբաղելու, միայն դասական պիտոյքի, զգեստի եւ ուսուցչաց վարձուց համար երկու հարիւր ոսկի համեստ գումարի մը պէտքը անհրաժեշտ է, որուն վախճուն ոսկին միայն ապահովեալ կը համարուի։ Սակայն դժուարութիւններէն ոչ մին խափանարար չպիտի ըլլան սկսուած գործ մը կիսատ թողուլ։ Ազգը իր բարոյական հաստատութեանց վրայ ամենէն աւելի գուրգուրանք եւ սէր ցուցած է, Կիլիկացի ժողովուրդը, թէեւ աղքատ, իբր մասն ընդհանուր հայ համայնքին, կը հաւատամք թէ գուրգուրանքի ու համակրութեան մեծ բաժին մը պիտի նուիրէ նորաբաց ժառանգաւորացի»։

Անգրագառնալով գրամական կարիքին, յօդուածագիրը ըսած է. «Հենք գիտեր՝ թէ քանի՞ ուսանողի վրայ հաշուուած է 200 ոսկին, առանց սնունդի, միայն դպրոցական պէտքերուն, միայն ուսուցչական թոշակի համար, այո՛, միմիայն 200 ոսկի համեստ գումար մը, ՏԱՐԵԿԱՆ, որուն միայն 60 ոսկին ապահովուած կը համարուի։ Եւ մտածել՝ թէ Կիլիկիոյ Մայրավանքին կրթական հաստատութիւնը, որ ոգին պիտի ըլլայ Կաթողիկոսութեան, այսչափ խեղճ, ոչինչ գումարով մը պիտի կրնայ ոչ թէ յուսացուած,

այլ նոյն իսկ կարելի եղած արդիւնքը տալ, շիտակը՝ դպրոցական գործէ հասկցող ո՛րեւէ լուրջ անձնաւորութիւն պիտի չհամարձակեր ըմբռնել այսպիսի պիւտճէ մը։ Բայց ի՞նչ ընէ Կաթողիկոսը»։ Յետոյ յայտնած իր կասկածը, թէ չի կարծեր, որ «տարեկան 200 ոսկիով կարելի պիտի ըլլայ այնպիսի հաստատութեան մը հիմը դնել, որ կարենայ Կիլիկիոյ ինչ ինչ քաղաքներու վարժարաններէն բարձր դիրք մը ունենալ, ունենալ նաեւ առաւելութիւն մը օտար կամ համագրի հաստատութիւններու վրայ, որոնք քիչ չեն Կիլիկիոյ մէջ այլեւայլ կարեւոր անկիւններ»։ Կարեւորած է, որ Սիսի Դպրեմանքը ուշագրաւ առաւելութիւններ ունենայ Կիլիկիոյ կրթական այլեւայլ հաստատութիւններու վրայ, «թէ՛ զարգացման տեսակէտով եւ թէ՛ մանաւանդ իր մասնագիտական հանգամանքով։ Ըստ իր պատկերացման, Դպրեմանքին մէջ գտնէ վախճուն ուսանող պէտք է ըլլայ եւ ծախսուի տարեկան 1000 ոսկի, որպէսզի կարելի ըլլայ մասնագէտ ուսուցիչներ պահել։

«Կրթութեան եւ դաստիարակութեան համար տրուած դրամը ամենէն նուիրականն է... Պիտի ըսեմ բարերարութիւններուն բարերարութիւնն է այդ»։ ասիկա կնքարար միտքն է յօդուածագիրին։

Այս տեսլականը իրագործելի էր, բայց պատրանքի փոխուեցաւ։

«Ի սպառ աննպաստ պայմաններու ներքեւ», 1906-ին վերաբացուած դպրանոցին տեսուչն է արմաշական Գարեգին վրդ. Խաչատուրեան։ Ան երկու տարեշրջան բոլորած է³¹⁹ եւ ետքը «անձանօթ պատճառներ»ով հրաժարած³²⁰ եւ Մարաշ մեկնած։ Անոր յաջորդած է Աթոռին միաբաններէն Ներսէս վրդ. Դանիէլեան³²¹ (ապա՝ եպիսկոպոս եւ զոհ Մեծ Եղեռնին), որ միայն մէկ տարեշրջան վարած է պաշտօնը եւ Հաճընի Առաջնորդ ընտրուելով՝ ինք եւս հրաժարած է պաշտօնէն³²²։ 1908-ի տարեմուտին՝ Սեպտեմբերին Գարեգին վրդ. Խաչատուրեան դարձեալ տեսուչ նշանակուած է։ Ան պիտի պաշտօնավարէր մինչեւ 1909-ի Մայիսը, երբ վրայ պիտի հասնէր Կիլիկեան աղէտը³²³, վերիվայր շրջէր «ամենաթանկագին զոհողութիւններն» եւ պիտի ցամքէր «յուսոյ ամէն աղբիւր»³²⁴, եւ աշակերտները պիտի ցրուէին։

(Շարունակելի 24)

ԱՂԲԻԻՐՆԵՐ ԵՒ ԾԱՆՕԹԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

307.- ԿԿ, է 16, ցաւ ԿՊԿ, ս 864։

308.- Սահակ Կաթողիկոս նախընտրած է «դպրանոց» բառը գործածել քան «դպրեմանք»։ Առաջինը համեստ է, երկրորդը՝ ուսումնական բարձր օխորժակ մը կը թելադրէ։ Այնպիսի օխորժակ մը պիտի տեսնուի քիչ անցիկ՝ Բարգէն ծ. վրդ. Կիլիկեանի մօտ։

309.- Ներսէս Եպս. Դանիէլեան, Մայրավանքին Վիճակը, Ա. մաս, ԲՆ, 6 Յունիս, 1911, է 1։ Նաեւ տե՛ս յօդուածին Բ. մասը, ԲՆ, 7 Յունիս, 1911, է 1։

310.- Ն, Բ. մաս, է 1։

311.- ԿԿ, է 16, նաեւ ԿՊԿ, ա 864:

312.- Ն, է 16, նաեւ Ը, սս 864-865:

313.- Ն, է 17-18 նաեւ Ը, սս 865-866:

314.- Ն, է 18, նաեւ Ը, ա 867:

315.- Ն, է 18-19, նաեւ Ը, ա 867:

316.- ԿԿ, է 96:

317.- Ն, է 47:

318.- Բաբգէն ծ. վրդ. Կիւլէսէրեան, Մեր Հարուստներուն/
Կիլիկեան Դպրեվանքին Պետքերը, Լոյս, 4 Յունիս, 1905, է 563-
568: Նոյնէն այլ յօդուած մըն ալ կայ 3 Դեկտեմբեր, 1905-ի
թիւին մէջ, է 1179-1184: 1179-1180-ը անդրադարձ են նախկին
յօդուածին:

319.- ԿՊԿ, ա 908:

320.- Ներսէս եպս. Դանիէլեան, Մայրավանքին Վիճակը, Բ.
մաս, է 1:

321.- ԿՊԿ, ա 908:

322.- Անդ:

323.- Անդ:

324.- ԿԿ, է 96-97:

ՏՆՕՐՀՆԷՔ

Տնօրհներ փափաքող
ընտանիքները,
թող բարեհաճին դիմել
Տ. Գառնիկ Աւ. Քհնյ. Գոյումեանի,
հեռաձայնելով
514 909 5203 թիւին:

ՀԻՎԱՊԵՐՈՒԻՆ ԱՅԺԵԼՈՒԹԻՒՆ

Բարեհաճեցէք հեռաձայնել
Արժ. Տ. Գառնիկ
Աւ. Քհնյ. Գոյումեանի.
514 909 5203 թիւին:

ՀՈԳԵՀԱՆԳԱՏԵԱՆ

Ձեր արձանագրութիւնները
նախօրօք կ'անարե՞ծէք կ'աղոտելո՞ւ
ԵԿԵՂԵՃԻՅ ԴԻՎԱՆԱՏՈՒՆ:

16-25 սարիք

ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ-

ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՈՒՀԻՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՒՆՉԻ
ՍԵՐՏՈՂՈՒԹԵԱՆ
ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ
ՆՈՐ ԽՄԲԱԿ

Սերտողութիւնները կը
ներկայացուին հայերէնով,
երկշաբթական դրութեամբ,
Կիրակի առաւօտները՝ ժամը
9.45-10.45,
Եկեղեցոյս հոգաբարձութեան
ժողովասրահին մէջ:

Յաջորդ պահը
տեղի պիտի ունենայ
Կիրակի 22 Յունուար 2017-ի
առաւօտեան:

Հարցումներու կամ յաւելեալ
մանրամասնութեանց համար
դիմել
Եկեղեցոյս դիւանատուն՝
514 331 5445 x202 թիւին,
կամ գրել
eglise@sourphagop.net
ե-հասցէին